

[Hauch.]

vil blive Anvendelse for i Afsnittet om Gældsordningsbestemmelserne, saadan som Venstre har foreslaaet dem affattet.

Ved Ændringsforslag Nr. 13 foreslaar et Flertal, at Afsnit II udgaar af Lovforslaget. Der er formentlig ikke paa nærværende Tidspunkt Grund til at komme nærmere ind paa en Omtale af dette Forhold, idet det klart fremgik af den Forhandling, der fandt Sted her under Lovforslagets første Behandling, hvordan man baade fra konservativ Side og fra mit Partis Side stillede sig over for dette Afsnit.

Som et nyt Afsnit II foreslaar Venstre, at der indsættes Bestemmelser om Fastsættelse af Mindstepriser paa Hjemmemarkedet for visse Landbrugsprodukter m. m. Venstre har den Opfattelse, at der bør lægges Bund under Prisfaldet paa Hjemmemarkedet for de vigtigste af vore Landbrugsprodukter. I en saa usikker økonomisk Tid som den, vi oplever, vil dette være rigtigt og, som jeg allerede har anført, skabe Sikkerhed for, at Publikums Interesse for Køb af Obligationer vil vokse — til Støtte for Konverteringens Gennemførelse.

I Kapitel 1, Kornordningen, svarer de foreslaaede Ændringer til dem, der fra Venstres Side er stillet i det høje Folketing, og jeg finder derfor ikke Anledning til at trætte det høje Ting med en detailleret Gennemgang.

Kapitel 2 omfatter Forslag til en Smør- og Margarineordning. Her er der i Afsnittet om Afgift af Olie og Fedtstoffer til Margarineproduktionen m. v. foretaget en væsentlig Ændring i § 06, Nr. 4, idet Paabudet om Indskrænkning i Indførselen af Raastoffer til Fremstilling af Margarine er ændret til en Bemyndigelse for Handelsministeren til med Tilslutning fra Landbrugsministeren og Landbrugsraadet at træffe Foranstaltning til en Importindskrænkning. Naar vi har foreslaaet denne Ændring, skyldes det Hensynet til de usikre og ganske ujævne Markedsforhold for vor Smørproduktion, Forhold, som vi ogsaa i Fremtiden kan vente vil foreligge. Jeg gør i øvrigt i denne Forbindelse opmærksom paa, at det ikke er Hensigten at beskatte de Olier, der anvendes til Fabrikation af Fiskekonserves.

I Kapitel 3 foreslaar vi Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød. Den eneste Bestemmelse her, der kan ventes at ville give Anledning til Uoverensstemmelse, er Bestemmelsen om lovmæssig Fastsættelse af en Bundpris for Destruktionskreaturer. Herom kunde vi selvfølgelig have forhandlet, dersom den

højtærede Landbrugsminister overhovedet havde givet Udtryk for Forhandlingsvilje under de Samraad, vi har haft med ham. Men jeg maa med Beklagelse erkende, at det ikke har været Tilfældet. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at det til Sikring af jævn og ligelig Tilførsel til Markederne vilde være af stor Betydning, om man nu i de vanskelige Efteraarssmaaneder kunde faa Sikkerhed for, at Kødordningen blev forlænget, og Kendskab til under hvilken Form.

I Kapitel 4 foreslaar vi den amtskommunale Beskatning ændret. I Forhold til de gældende Bestemmelser paa dette Beskatningsomraade betyder de Ændringer, vi har foreslaaet, for det første en Nedsættelse af det hidtidige Statstilskud fra 20 Mill. Kr. til 15 Mill. Kr., for det andet, at dette Tilskud bevares, indtil Landbrugets Forrentningsprocent overstiger 3, hvorefter Tilskuddet nedsættes med $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. for hver fulde Promille, som Forrentningsprocenten overstiger 3; for det tredje, at indtil Trediedelen af Amtskommunernes Behov ud over Statstilskuddet lignes paa det sognekommunale Beskatningsgrundlag, og at det saaledes paalignede Beløb anvendes til Nedsættelse af den amtskommunale Grundskyld. For det fjerde foreslaas det, at Valgrets Udøvelse skal være betinget af Skatteydelse til Amtskommunen. Med Amtskommunernes Behov i 1933—34 som Grundlag vil Forslagets Virkninger efter de foretagne Beregninger blive — jeg bortser fra de 4 sønderjyske Amtsraads kredse —: Et Tilskud fra Staten paa 13 674 000 Kr., saa længe Forrentningsprocenten er 3 og derunder; de personlige Skatter vil indbringe 3 758 000 Kr., tilsammen 17 432 000 Kr. For de faste Ejendommers Vedkommende vil Beløbet blive 7 513 000 Kr., hvilket giver et samlet Beløb paa 24 945 000 Kr. Dersom vi nu gaar ud fra, at Statstilskuddet bortfalder, hvordan vil Forholdene saa se ud? Ja, saa vil det vise sig, at der bliver at opkræve hos de skattepligtige Personer 8 315 000 Kr. og af de faste Ejendomme 16 630 000 Kr., saa at man altsaa ligesom i det foregaaende Tilfælde kommer til 24 945 000 Kr.

Hvordan stiller det sig efter den bestaaende Lov? Lægger man denne til Grund, skulde der udskrives efter Grundskyld 21 956 000 Kr. og efter Ejendoms- skyld 2 989 000 Kr., det vil sige i alt som i de foregaaende Tilfælde 24 945 000 Kr. Ved Forslaget opnaas, at det Krav, vort Parti stillede ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling om en varig Nedsættelse af Skatterne paa fast Ejendom, gennemføres for den amtskommunale Beskatnings